

اصول طراحی و معماری پردیس دانشگاه با رویکرد پایداری

1- مهنوش اقتداری¹
2- نیر طهوری²

چکیده

تغییر رویکرد انسان نسبت به طبیعت در عصر حاضر منجر به از بین رفتن منابع طبیعی و تغییر فرهنگ مصرف شده است. با توجه به نقش دانشگاه ها در تربیت افراد آگاه به مسائل محیطی، آموزش دانشجویان به طریق مستقیم و غیر مستقیم و با قرار گرفتن در محیطی که نمادی از پایداری باشد، به یک ضرورت تبدیل شده است. بنابراین هدف نوشتار حاضر دستیابی به یک الگوی پردیس با رویکرد پایدار به عنوان یک مکان- رفتار آموزشی می باشد. به این منظور ابتدا به توضیح تاثیر محیط آموزشی در یادگیری پرداخته و سپس با توجه به دیدگاه یان تامسون به توصیف منظر پایدار در دانشگاه با توجه به رویکردهای زیباشناسی، اجتماعی و بوم شناسی پرداخته می شود در این رابطه چند نمونه از تجارب پردیس پایدار در دانشگاه ها مورد بررسی قرار می گیرد و در پایان برخی از نتایج پردیس پایدار در دانشگاه عنوان می شود.

واژه های کلیدی: آموزش توسعه پایدار، اصول طراحی، منظرپایدار، پردیس دانشگاه

1- مقدمه

پس از یک قرن تجربه معماری مدرن، با وجود دستاوردها و تحولات با ارزش آن، مشکلات پیچیده ای در عرصه محیط زیست رخ می دهد. وضعیت جهان در آغاز قرن ۲۱ میلادی، به یک توسعه ناپایدار گواهی می دهد که از مشخصه های آن رشد جمعیت، افزایش مصرف و توزیع نامتعادل منابع می باشد. که در زمان ما منجر به تغییرات آب و هوایی، حفره در لایه اوزون، زوال گونه ها و سکونت گاه های طبیعی گردیده است و نتیجه آن تغییر فرهنگ مصرف و تغییر رویکرد انسان نسبت به طبیعت می باشد [14]. همزمان با این تحولات علم اکولوژی-

¹ دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه علوم و تحقیقات، تهران،
mahnoosh.eghtedari@yahoo.com

² دکتری پژوهش هنر و عضو هیات علمی فرهنگستان هنر،
ntahoori@gmail.com